

Лг. Хлѣбъ ко Гѣтій єсть сходаій съ нѣсѣ, и дааій животъ міръ.

Лд. Рѣша оѹбо къ нѣмъ: Гдн, всегда даждь наਮъ хлѣбъ сеій.

Ле. Рече же ймъ Іїсъ: Щз єсь хлѣбъ животный: градаій ко мнѣ, не йматъ взалкatisa: и вѣрдай въ ма, не йматъ вжалждатиса никогдаже.

Лв. Но рѣхъ вамъ, іакъ и видѣсте ма, и не вѣрдете.

Лз. Всѣ, єже даётъ мнѣ Оїцъ, ко мнѣ прїдеть: и градѣща го ко мнѣ не йзженъ вонъ:

Ли. Іакъ сидохъ съ нѣсѣ, не да творю волю мою, но волю пославшаго ма Оїца.

Ло. Се же єсть вола пославшаго ма Оїца, да всѣ, єже дадѣ ми, не погублю ѿ негѡ, но воскрешвъ є въ послѣдній дѣнь.

Лм. Се же єсть вола пославшаго ма, да всакъ видай Сїа и вѣрдай въ негѡ, йматъ животъ вѣчный, и воскрешвъ єго ѩз въ послѣдній дѣнь.

Лл. Роптахъ оѹбъ Іадѣс ѿ нѣмъ, іакъ рече: Щз єсь хлѣбъ сшѣдый съ нѣсѣ.

Лв. И глаголахъ: не сей ли єсть Іїсъ съ Іѡсифовъ, єгѡже мы знаемъ Оїца и мать; іакъ оѹбо глаголетъ сей, іакъ съ нѣсѣ сидохъ;

Лг. Швѣщъ оѹбо Іїсъ и рече ймъ: не роптите междѹ сокбю.

Лд. Никтоже можетъ прити ко мнѣ, иже не Оїца пославшаго ма привлечетъ єго, и воскрешвъ єго ѩз въ послѣдній дѣнь.

Ле. Есть писано во прѣрѹщахъ: и вѣдатъ вси наущени Егомъ. всакъ слышавый ѿ Оїца и науки, прїдеть ко мнѣ.

Лз. Не іакъ Оїца видѣлъ есть кто, токмо сый ѿ Ега: сей видѣ Оїца.

Ли. Щз єсь хлѣбъ животный.